Edgar Allan Poe — A Dream Within a Dream

Oorspronkelijke illustratie

DE VIJF GEVALLEN / Een droom in een droom / MINI SPECIAL

Een droom in een droom

Edgar Allan Poe · 1849

Het begint met een afscheid. Het eindigt met een persoon naast de zee, niet in staat om zelfs een paar zandkorrels uit glijden door de hand te houden. Verdriet, tijd en onzekerheid bewonen deze kleine scène.

DE VIJF GEVALLEN · LITERARY VISIONS / PUB 1.0

POE · EN · 01

Door Mea Zen & Colombine MichelangeLove

Oorspronkelijke pagina 2 / 4

VERMELDING / SLOVÁ

Een droom in een droom

HET VOLLEDIGE POEM · ORIGINEEL DUTCH

Neem deze kus op de wenkbrauw! En, in het scheiden van u nu, Zoveel laat me zweren ..Jullie zijn niet verkeerd, die menen dat mijn dagen een droom zijn geweest; Maar als Hope is weggevlogen In een nacht, of in een dag, In een visioen, of in geen, Is het daarom minder gegaan? Alles wat we zien of lijken is slechts een droom in een droom.

Ik sta temidden van het gebrul van een gemartelde kust, En ik hou in mijn hand Grains van het gouden zand, Hoe weinig! toch hoe ze kruipen Door mijn vingers naar de diepte, Terwijl ik huilen terwijl ik huilen! O God! Mag ik ze niet met een strakkere sluiting? O God, kan ik niet één redden van de zielige golf? Is alles wat we zien of lijken... maar een droom in een droom?

1849 oorspronkelijke tekst, publiek domein.

DE VIJF GEVALLEN · LITERARY VISIONS / PUB 1.0

POE · EN · 02

Oorspronkelijke pagina 3 / 4

LEES HET IMAGE / ČÍTANIE OBRAZU

Drie manieren van lezen

Het begint met een afscheid. Het eindigt met een persoon naast de zee, niet in staat om zelfs een paar zandkorrels uit glijden door de hand te houden. Verdriet, tijd en onzekerheid bewonen deze kleine scène.

01 /

Van vaarwel tot de kust

De eerste strofe vraagt zich af of de hoop die in een droom verloren is nog minder verloren gaat. De tweede vertaalt deze vraag in aanraking: het zand blijft wegglippen, hoe strak de hand ook sluit.

02 /

Een vraag, geen uitspraak.

Poe noemt de wereld geen simulatie. Het gedicht vraagt wat er nog van onze zekerheid over is als het leven voorbijgaand en onmogelijk te houden lijkt.

03 /

De beelden spreken met elkaar

Voetafdrukken op een Portugees strand, de oceaan en het ochtendlicht bieden een visuele echo van Poe's kust. Dit is een creatieve parallel, geen bewijs van verborgen causaliteit.

Editoriaal / REDAKČNÁ POZNÁMKA

Voor het eerst gepubliceerd op 31 maart 1849, in De Vlag van Onze Unie. De Engelse tekst volgt het historische gedicht uit 1849.

DE VIJF GEVALLEN · LITERARY VISIONS / PUB 1.0

POE · EN · 03

Oorspronkelijke pagina 4 / 4

Oorspronkelijke illustratie

Tijd is niet het graan dat we sparen. Het is het moment waarop we het vasthouden.

Oorspronkelijke bron: E.A. Poe Society · Vlag van onze Unie (1849)

DE VIJF GEVALLEN · LITERARY VISIONS / PUB 1.0

POE · EN · 04

Door Mea Zen & Colombine MichelangeLove

Bron en credits

Oorspronkelijke PDF · Gerelateerde uitgave

Bronnen

https://www.eapoe.org/works/poems/drmwdrmb.htm